

Ambulance dětské klinické psychologie

Zpráva z psychologického vyšetření

Jméno:

Bydliště:

Narozen:

Závěr:

Ve srovnání s minulým vyšetřením před 8 měsíci zaznamenány výrazné vývojové pokroky ve všech sledovaných oblastech – hyperaktivita je sice nadále poměrně vysoká, přesto je chlapeček klidnější, dokáže se déle a kvalitněji koncentrovat, ze stádia izolovaných slůvek akcelerovala verbální exprese na úroveň vět, většinou slovných, porozumění je ještě vyspělejší (rozumí a používá abstraktnější pojmy, včetně předmatematických a emocionálních). Receptivní slovní zásoba je velmi obsáhlá a umožňovala by již tvořit delší slovní spojení, nelze vyloučit určitý dopad obtíží orálně dyspraktických (při celkovém lehkém motorickém oslabení, vývojová koordinační porucha?, zatím není spontánně motivovaný ke grafomotorickým úkonům).

Sociálně velmi obratný, ve školce výborně začleněn (paní učitelky mají mimořádně lidský přístup). Výborně a všestranně logopedicky rehabilitován a stimulován empatickými rodiči – vývoj výborně pokračuje.

Martin nastoupil 1. 9. 2016 do mateřské školy s převážně homogenními třídami, a to do třídy nejmladších dětí s věkovým průměrem 3,43. Zpočátku se jevil jako nezvladatelný. Choval se velmi živě, přebíhal od jedné činnosti ke druhé. Vše bylo pro něj nové - hračky, děti, podněty ke hře, a tak tímto způsobem projevoval svoji radost. Ostatní děti na něj reagovaly vyděšeně, bály se ho a bránily si své nebo půjčené hračky a prostor. Na naše pokyny Martin nereagoval, pokud ano, tak odmítavě. Zpočátku jsme si nebyly jisté, jak dalece nám rozumí a co je schopný chápat (nyní již víme, že nám rozumí vše a dokáže poslechnout). Také jsme nevěděly, jak ostatním dětem jeho chování vysvětlit. Považovaly to za zlobení a o Martinovi mluvily jako o „zlobivém klukovi“. To jsme vyřešily vysvětlováním, že je to u něj jinak a že ho musíme všechno společně naučit, což (pro nás překvapivě) děti pochopily. Do řízených činností ve třídě se Martin nezapojoval, dělal si, co chtěl, většinou běhal po třídě a vydával různé zvuky. Úspěchem bylo ho v této době aspoň částečně zklidnit například jeho oblíbenou hrou s figurkami zvířátek, která staví do dokonalé řady. Během dvou měsíců udělal velký pokrok. Začal se zapojovat do společných činností. K vlastní hře děti zatím nevyhledává, hračky, které si půjčí, chce mít pro sebe. S námi navázal vztah; radostně nás vítá a vyhledává i fyzický kontakt. Ostatní děti ho již respektují, občas vznikne konflikt, když někomu sebere hračku, což je u Martina nějaký druh hry, ne škodolibost. Slovní projev je omezen na citoslovce (především zvuky zvířat při jejich pojmenovávání), dále např. potřebu na toaletu vyjadřuje jako „ee“, když chce napít – „pi“ a pokud něco nedokáže vyslovit a může to ukázat, tak tímto způsobem, popř. nás někam za ruku dovede. Při pokárání projevuje lítost, při pochvale radost. Sebeobsluhu a hygienické návyky zvládá, pomoc dospělého potřebuje vzhledem ke svému věku. K Martinovi přistupujeme individuálně, díváme se na něj tzv. „jinými očima“. Nyní nás poslechne, často ne napoprvé, ale rozlišuje, co smí a nesmí.

Nejdříve jsme si myslely, že jeho pobyt v kolektivu MŠ nebude možný s ohledem na ostatní děti, ale díky jeho adaptaci, dobrosrdečné povaze a velmi dobré spolupráci s rodiči s ním chceme dál „pracovat.“

Třídní učitelky

Mateřská škola Duha, o.p.s. Mladá Boleslav